

Δέρμα ἀλώπεκος. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλεπεῖα. Πβ. ἀλεπόγουννα.

ἀλεποτορὸς ὁ, ἀμάρι. ἀλιπουτορὸς Ἡπ. ἀλ'πουντορὸς Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀλεποῦ καὶ τορὸς, παρ' ὃ καὶ ντορὸς, ὅθεν τὸ ἀλ'πουντορὸς.

Ἰχνη ἀλώπεκος.

ἀλεπότρυπα ἡ, σύνθη. ἀλεπότρουπα Πελοπν. Ἀργολ. Γύθ. Κορινθ. Λακων. Μάν. Οἶν. κ. ἀ.) ἀλουπότρυπα Πελοπν. (Βασαρ.) ἀλ'πότρυπα Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀ. ἀλ'πότρουπα Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ. Πάτρ. τρέζ.) ἀλεπουδότρυπα ἄγν. τόπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀλεποῦ καὶ τρυπα. Τὸ ἀλεπουδότρυπα ἐκ τοῦ θέμ. τοῦ πληθ. ἀλεποῦδες.

Τρυπα, φωλεὰ ἀλώπεκος ἔνθ' ἄν. : Ὁ σκαντζόχερος σὲ λίγο ἤδρε μὲ ἀλ'πότρουπα κ' ἐπῆγε γιὰ νὰ μπῇ μέσα (ἐκ παραμυθ.) Πάτρ. Γλέπω ἔναν καὶ πετεινὰ ἀπὸ τὴν ἀλουπότρυπα μὲ ἓνα χεροκάκκαβο 'ς τὸ κεφάλι (ἐκ παραδ.) Βασαρ. Συνών. *ἀλεποκοίτης I, ἀλεποφωλεῖα. Πβ. ἀλεπόσπηλο. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀλεπότρουπα Ἀργολ. Λακων. Μάν. Ἀλ'πότρυπα Αἰτωλ. Ἡπ. Ἀλεπότρουπες Γύθ. Ἀλ'πότρυπες Αἰτωλ. Ἡπ. Ἀλ'πότρουπες Καλάβρυτ. Στρέζ.

ἀλεπού ἡ, ἀλωπού Ἡπ. Δ.Κρήτ. Κύπρ. Μέγαρ. Πόντ. (Κερασ.) Σίφν. —Λεξ. Βυζ. ἀλουπού Ἀθ. Εὐβ. (Ὁρ.) Ζάκ. Ἡπ. Θράκ. (Αἰν. κ. ἀ.) Ἰθάκ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κύθν. Κύπρ. Μακεδ. Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Ἀρκαδ. Γορτυν. Λάστ. Λεντεκ. Μαυρίκ. Τριφυλ. κ. ἀ.) Σάμ. Τένεδ. κ. ἀ. —Λεξ. Πόππλετ. ἀλεπού κοιν. καὶ Καππ. (Σινασσ.) Πόντ. (Ἀμισ.Κερασ.) ἀλιπού Ἡπ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν. κ. ἀ.) Ἰμβρ. Κυδων. Λέσβ. Λήμν. Σάμ. Στερελλ. (Εὐρυταν.) κ. ἀ. ἀλ'πού Εὐβ. (Ἰστ. Στρόπον. κ. ἀ.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν. κ. ἀ.) Θεσσ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. κ. ἀ.) Μακεδ. Πελοπν. (Αἰγ. Ἀρκαδ. Βυτίν. Καλάβρυτ. Κορινθ. Πάτρ. κ. ἀ.) Προπ. (Κύζ.) Ρόδ. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Λοκρ. κ. ἀ.) ἀλαπού Κάλυμν. Κάρπ. Κῶς Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Ρόδ. Σύμ. Τήλ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀλωπώ, ὃ παρ' Ἡσυχ. κατὰ διόρθωσιν τοῦ ἀλωπά. Πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,96 καὶ ΗΡernot ἐν Mélanges offerts à Schlumberger 212. Οἱ τύπ. ἀλωπού καὶ ἀλουπού καὶ μεσν. Πβ. Διήγ. παιδιόφρ. στ. 1063 (ἐκδ. Wagner σ. 178) «τὴν ἀλωπού τὴν ἄπιστον τὸ πῶς καταμυτώνει» καὶ Γαδάρου διήγ. στ. 2 (ἐκδ. Wagner σ. 124) «ὁ λύκος μὲ τὴν ἀλουπού πῶς ἔπιαν τὸ φαρμάκι». Ἡ λ. καὶ παρὰ Πορτ.

1) Τὸ ζῷον ἀλώπηξ κοιν. καὶ Καππ. (Σινασσ.) Πόντ. (Ἀμισ.Κερασ.) : Φρ. Εἶναι μὲ ἀλεπού ! (ἐπὶ τοῦ πανούργου, ὑπούλου καὶ δολίου. Ἡ μεταφ. χρῆσις ἤδη ἀρχ. διὰ τὴν γνωστὴν πανουργίαν τῆς ἀλώπεκος. Πβ. καὶ Κ.Δ. (Λουκ. Εὐαγγ. 13,32) «πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ» ἦτοι τῷ Ἡρώδῃ κοιν. Γραιὰ ἀλεπού (ἐπὶ τοῦ παμπονήρου, διότι ἡ γηραιὰ ἀλώπηξ εἶναι ἐμπειροτέρα) πολλαχ. Τῆς ἀλεπούς τὰ μάτια (τὰ χρυσᾶ νομίσματα διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς λάμπσεως) Ἀθῆν. κ. ἀ. Τῆς ἀλεπούς ὁ ὄρκος (ἀστεῖος ὄρκος γινόμενος ὡς ἐξῆς. Τίθεται ἐπὶ μανδηλίου ξυλάριον ἢ ἄχυρον, τὸ ὁποῖον καλεῖται ὁ ὀρκιζόμενος νὰ λάβῃ διὰ τῆς γλώσσης, ἐνῶ δὲ οὗτος ἀνύποπτος προσάγει τὴν γλῶσσαν, ὁ κρατῶν τὸ μανδήλιον ἀρπάξει αὐτὴν κάτωθεν) Πελοπν. (Κορινθ. Λακων.) || Παροιμ. Τί θέλ' ἡ ἀλεπού 'ς τὸ

παζάρι ; (δὲν πρέπει κανεὶς νὰ μεταβαίνει ὅπου δὲν πρέπει ἢ νὰ ἐπεμβαίνει εἰς ἀλλοτρίας ὑποθέσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἐνδεχόμενον νὰ ἔχῃ ἐνοχλήσεις, ὡς ἡ ἀλώπηξ δὲν πηγαίνει εἰς τὴν ἀγοράν, ὅπου διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ συλληφθῇ. Πβ. ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,465 ἔνθα καὶ αἱ διάφοροι παραλλαγὰι τῆς παροιμ.) σύνθη. Τί γυρεύει ἡ ἀλεπού 'ς τὰ γουναράδικα ; (οὐδεὶς ἐκουσίως ἐμπίπτει εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν του) πολλαχ. Ἡ ἀλ'πού καὶ τὸ παιδί τῆς ἓνα δέρμα ἐκρατήσαν (ἐπὶ συγγενῶν ἀμφοτέρων κακοήθων) Πελοπν. Τῆς ἀλουπούς τὰ μάτια καὶ τὸ διάβολο παντρεύουν (ὅτι διὰ τῶν χρημάτων τὰ πάντα κατορθώνονται. Πβ. *ἀλεπομμάτης) ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,464. Ὅσου νὰ πάῃ ἡ ἀλ'πού 'ς τοῦ παζάρ' τ'ς πῆραν τοῦ τουμάρ' (ἐπὶ κινδύνου ἐγγυτάτου, τὸν ὁποῖον δὲν δύναται τις ν' ἀποφύγῃ) Θεσσ. Ἡ πον'ρὰ ἀλ'πού ἀπ' τὰ δγὼ πονδάρια πιάνει (ἐπὶ πονηροῦ ἐμπλεκομένου ἀνελπίστως εἰς περιπέτειαν) Μακεδ. (Νάουσ.) Ἡ-ρ-ἀλιπού 'ς τοῦ νύπνου τ'ς πιτ'ναρέλλια ἔγλει (ἐπὶ τοῦ φανταζομένου τι ὡς πραγματικόν, διότι τὸ ἐπιθυμεῖ, ἐν γένει δὲ ἐπὶ τοῦ ἔχοντος πάντοτε τὴν διάνοιαν ἐστραμμένην πρὸς πράγματα, τῶν ὁποίων τὴν ἀπόκτησιν σφοδρῶς ἐπιθυμεῖ) Κυδων. Ἡ ἀλεπού ἐκατὸ χρονῶν καὶ τὸ ἀλεπόπουλλο ἐκατὸ δέκα (ἐπὶ θρασείας καὶ προπετοῦς νεανίσκου ἀντιλέγοντος εἰς πρεσβυτέρους καὶ ἀξιούντος ὅτι καλύτερον αὐτὸς γνωρίζει τὰ πράγματα, ὡς ἐὰν τὸ νεογνὸν τῆς ἀλώπεκος ἤμπορῇ νὰ εἶναι πολυπειρότερον ἀπὸ αὐτὴν ἢ ἐπὶ τοῦ ἀσυστόλως ψευδομένου) πολλαχ. Ἡ ἀλαπού 'χεν ἀργατεῖαν κ' ἐκείνη σταχολοᾷ (ἐπὶ τοῦ παραμελοῦντος τὴν κυρίαν αὐτοῦ ἐργασίαν καὶ περὶ ἐπουσιώδη καὶ ἄσκοπα καταγινομένου. σταχολοᾷ = συνέλεγε κατόπισθεν τῶν θεριζόντων τοὺς καταλειπομένους ὑπὸ τούτων στάχυν. Πβ. ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,459) Τήλ. Ἡ ἀλεπού 'ς τὴν τρυπα τῆς δὲν ἐχώρει, κολοτούθια μάζευγε (ἐπὶ τοῦ ἐνεργοῦντος δυσαναλόγως πρὸς τὰς δυνάμεις του) Εὐβ. (Κύμ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλέπα. β) Σκωπτικῶς ὁ βοσκὸς (διότι καιροφυλακτεῖ νὰ εἰσαγάγῃ τὰ ζῷα πρὸς βοσκήν εἰς ξένον κτῆμα μόλις ἀπουσιάσῃ ὁ ἰδιοκτήτης) Στερελλ. (Αἰτωλ.) 2) Τὸ δέρμα τῆς ἀλώπεκος Ἀθῆν. Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ. ἀ. : Ἐγούνωσα τὸ φόρεμα μ' μὲ ἀλεπού Σαρεκκλ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλεπεῖα. 3) Παιδιὰ κατὰ διάφορον τρόπον παιζομένη ἐκασταχοῦ α) Εἰς τῶν παικτῶν ὀρίζεται ὡς ἀλεπού, οἱ δὲ ἄλλοι ὄρνιθες. Ἡ ἀλώπηξ καταδιώκει τὰς ὄρνιθας. Ἡ κινδυνεύουσα ὄρνις δύναται νὰ πηδήσῃ ὑψηλά, ἂν δὲν τὸ κατορθώσῃ, αἱ λοιπαὶ τὴν περιστοιχίζουσιν φωνάζουσιν πούλ πούλ καὶ προσπαθοῦν νὰ παρασύρουν τὴν ἀλώπεκα. Ἡ θυγομένη ὄρνις γίνεται ἀλώπηξ καὶ συνεχίζεται ἡ παιδιὰ Πελοπν. (Μαντίν.) β) Χαράσσεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κύκλος, εἰς ὃν εἰσέρχεται εἰς τῶν παικτῶν καλούμενος ἀλουπού, πέριξ δὲ αὐτοῦ τοῦ κύκλου στέκουν οἱ συμπαῖκται λοιδοροῦντες τὴν ἀλώπεκα. Τότε αὕτη ρίπτει κατὰ τούτων μανδήλιον φέρον κόμβον, ὃ δὲ κτυπηθεὶς ἀντικαθιστᾷ αὐτὴν εἰς τὸν κύκλον καὶ συνεχίζεται ἡ παιδιὰ. Ἄν ἡ βολὴ ἀποτύχῃ, ἡ ἀλώπηξ ἐξέρχεται βαδίζουσα διὰ τοῦ ἐνὸς ποδὸς διὰ νὰ λάβῃ τὸ μανδήλιον, ἂν δὲ πατήσῃ διὰ τῶν δύο ποδῶν, τύπτεται μέχρις οὗ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κύκλον Κεφαλλ. γ) Εἰς τῶν παικτῶν ὀρίζεται ἀλ'πού, οἱ δὲ ἄλλοι σχηματίζουν κύκλον πέριξ. Κατόπιν συνθήματος ἡ ἀλώπηξ ἀρχίζει νὰ τοὺς καταδιώκῃ, οὗτοι δὲ φεύγοντες προσπαθοῦν νὰ εὗρουν ξύλινόν τι ἀντικείμενον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ προσκολληθῇ ἕκαστος, διότι δὲν ἔχει πλέον τότε δικαίωμα νὰ τοὺς ἐγγίσῃ. Ὁ κτυπηθεὶς προτοῦ προσκολληθῇ εἰς ξύλον γίνεται ἀλώπηξ καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ παιδιὰ Στερελλ. (Αἰ-

τωλ.) 5) Ὑπὸ τὸν τύπ. *άλουποῦ* καὶ *κόττα* παίζεται ὡς ἐξῆς. Οἱ παῖκται συμπλέκοντες τὰς χεῖρας σχηματίζουν κύκλον, ὁ ὁποῖος ἀνοίγεται εἰς ἓν μέρος διὰ νὰ σχηματισθῇ θύρα. Ἐκατέρωθεν τῆς θύρας κάθονται ἡ ἀλώπηξ καὶ ἡ νοικοκυρά, ἡ ὁποία κρατεῖ λίθον μὲ σχοινίον, ὅστις συμβολίζει τὴν κότταν. Ἡ νοικοκυρά ἐρωτᾷ τὴν ἀλώπεκα διατί τῆς ἐπῆρε τὴν κότταν, ἐκείνη δὲ ἀποκρίνεται ὅτι δὲν εἶχε νὰ ἀποκρέψη καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐπῆρε. Τότε ἡ νοικοκυρά τὴν καταδιώκει περίξ τοῦ κύκλου καὶ ἅμα τὴν συλλάβῃ ἀνταλλάσσουν τὰς θέσεις των Πελοπν. (Μαυρίκ.)

4) Σανὶς παρεμβαλλομένη διὰ μηχανικοῦ μέσου μεταξὺ τῆς *φτερωτῆς* τοῦ μύλου καὶ τῆς λεγομένης *δίπλας* καὶ κωλύουσα τὸ ὕδωρ νὰ πίπτῃ ἐπὶ τῆς *φτερωτῆς*, οὕτω δὲ παύει ἡ κίνησις τοῦ μύλου Πελοπν. (Λεντεκ.) 5) Μέγας ξύλινος σφὴν ἐμπτηγνύμενος ἐπὶ τοῦ μοχλοῦ κάτωθεν τοῦ τροχοῦ τοῦ ὑδρομύλου διὰ νὰ συγκρατῇ αὐτὸν ἐν τῇ θέσει του Στερελλ. (Αἰτωλ.) 6) Εἶδος σταφυλῆς, ὁ ἄλλαχὺ λεγόμενος ροδίτης ἢ παραλλαγή τις αὐτοῦ (ἢ ὀνομασία διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ χρώματος πρὸς τὸ τῆς ἀλώπεκος) Ζάκ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κορινθ. Πάτρ.) 7) Ὑδροπέπων ἐπιμήκους σχήματος Λῆμν. 8) Ὅπῃ προερχομένη ἐξ ἐγκαύματος σπινθήρος ἢ ἄλλης αἰτίας Πελοπν. (Λακων. Μάν.): *Ἐπεσ' ἓνα κάρβουνο 'ς τὸ φουστάνι μου καὶ τὸ γόμοσε ἄλεπούδες* Μάν. 9) Ὑπὸ τὸν τύπ. τῆς *ἀλεποῦς* τὸ μετὰξι, φυτὰ τοῦ γένους ἐπιθύμου (*cuscuta*) τῆς τάξεως τῶν περιαλλοκαυλωδῶν (*convolvulaceae*) Πελοπν. Συνών. *ἀμπελοκλάδι*, *ἀμπελοκλαδόχορτο*, *μαλλισὰ τῆς Παναγίας* (ἰδ. *μαλλί*), *νεραϊδόνημα*, *τῆς κουρούνας τὸ μετὰξι* (ἰδ. *μετὰξι*). 10) Ὑπὸ τὸν τύπ. τῆς *ἀλεποῦς* τὰ κρεμαστά, εἶδος θάμνου, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς βραζόμενος παρέχει ἀφέψημα ὡς καθαρτικὸν Θράκ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἄλεποῦ* Ἡπ. Κέρκ. Πελοπν. (Λακων.) *Ἄλ'ποῦ* Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Πβ. *ἀλεπός*.

**ἀλεπούδα* ἢ, *άλουπούδα* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἀλ-λουπούδα* Καλαβρ. (Καρδ.) *ἀλαπούδα* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ῥλουπούδα* Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀλεποῦ* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦδα.

Ἀλώπηξ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. **ἀλέπα*.

ἀλεπουδάκι τό, κοιν. *ἀλεπουδάξ* Προπ. (Πάνορμ.) κ. ἄ. *ἀλιπουδάξ* βόρ. ἰδιώμ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *ἀλεπούδι*.

Τὸ νεογνὸν τῆς ἀλώπεκος ἢ μικρὰ ἀλώπηξ ἔνθ' ἄν.: Παροιμ. *Ἡ ἀλεποῦ ἑκατὸ χρονῶ, τ' ἀλεπουδάκι ἑκατὸ δέκα* (περὶ τῆς σημ. ἰδ. *ἀλεποῦ* 1 ἐν τῇ συνων. παροιμ. ἢ *ἀλεποῦ ἑκατὸ χρονῶν καὶ τὸ ἀλεπόπουλλο ἑκατὸ δέκα*) πολλαχ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλεπάκι*.

**ἀλεπουδέλλα* ἢ, *άλουπουδέλλα* Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *ἀλεποῦ* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έλλα.

Μικρὰ ἀλώπηξ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλεπάκι*.

ἀλεπουδέλλι τό, Λέσβ. (Μυτιλήν.) *ἀλιπ'δέλλι* Κυδων. *ἀλ'π'δέλλι* Λέσβ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *ἀλεποῦ* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έλλι.

Τὸ νεογνὸν τῆς ἀλώπεκος ἢ μικρὰ ἀλώπηξ ἔνθ' ἄν.: Παροιμ. *Ἡ -ρ-ἀλιποῦ ἑκατὸ χρονοῦ τοῖ τ' ἀλιπ'δέλλι* ἑκατὸ δέκα (διὰ τὴν σημ. ἰδ. τὴν συνων. παροιμ. ἐν λ. *ἀλεποῦ* 1) Κυδων. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλεπάκι*. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἀλεπουδέλλης* καὶ ὡς ἐπών. Λέσβ.

ἀλεπουδέρα ἢ, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀλεποῦ* παρὰ τὸ θέμ. τοῦ πληθ. *ἀλεποῦδες* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έρα.

Δέρμα ἀλώπεκος. Συνών. ἰδ. ἐν λ. **ἀλέπεα*.

ἀλεπουδεύω ἀμάρτ. *ἀλεπουδεύω* Χίος *ῥαπουδεύω* Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀλεποῦ* παρὰ τὸ θέμ. τοῦ πληθ. *ἀλεποῦδες*.

1) Ἐρπω, βαίνω τετραποδητί, ἐπὶ νηπίου Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): *Τὸ μωρὸν ἐρχίνιξεν νὰ ῥαπουδεύῃ* (ἐρχίνιξεν = ἤρχισε) Κερασ. Συνών. *ἀρκοῦδεύω*, *ἀρκοῦδίζω*, *μονρτσαλεύω*. β) Μεταφ. ἀναλαμβάνω, ἀνακτῶ τὰς σωματικὰς μου δυνάμεις, ἐπὶ ἀσθενοῦς Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.): *Ἀρρωστον ἐρχίνισεν καὶ ῥαπουδεύ* (ὁ ἀσθενὴς ἤρχισε κτλ.) Χαλδ. γ) Ἀναλαμβάνω οἰκονομικῶς Πόντ. (Χαλδ. κ. ἄ.): *Εὔρεν καλὸν δουλείαν καὶ ῥαπουδεύ* (ἦρε καλὴν ἐργασίαν καὶ ἀρχίζει ν' ἀποκαθίσταται οἰκονομικῶς) Χαλδ. 2) Φέρομαι πανούργως, πονηρεύομαι Χίος.

ἀλεπούδι τό, *άλουπούδι* Κύπρ. *άλουπούδι* Ἡπ. Κύθηρ. *άλουπούδ* Μακεδ. *ἀλεπούδι* Χίος (Καρδάμ.) *ἀλεπούδι* ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,455 — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. *ἀλεπούδ* Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.) *ἀλιπούδ* Κυδων.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *ἀλεποῦ* ἢ *ἀλεπός*.

1) Τὸ νεογνὸν τῆς ἀλώπεκος ἢ μικρὰ ἀλώπηξ Ἡπ. Κυδων. Κύπρ. Μακεδ. Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.) Χίος (Καρδάμ.) — ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,455 — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.: *Ἡ ἀλεποῦ ἑκατὸ χρονῶν καὶ τ' ἀλεπούδα ἑκατὸ δέκα* (ἐπὶ θρασέος καὶ προπετοῦς νεανίσκου ἀντιλέγοντος εἰς τοὺς πρεσβυτέρους. Πβ. *ἀλεποῦ* 1, *ἀλεπουδάκι*, *ἀλεπουδέλλι*) ΝΠολίτ. ἔνθ' ἄν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλεπάκι*. 2) Εὖλον τοῦ ἀχθοφόρου χρησιμοποιοῦμενον ὡς μοχλὸς πρὸς ἀνέγερσιν βάρους Κύθηρ.

ἀλεπουδιά ἢ, Θράκ. (Σαρεκκλ. κ. ἄ.) Κωνπλ. Χίος κ. ἄ. — Λεξ. Βλαστ. *ἀλιπουδιά* Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) Λῆμν. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀλεποῦ* παρὰ τὸ θέμ. τοῦ πληθ. *ἀλεποῦδες*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Πανουργία, πονηρία (ὡς ἢ τῆς ἀλώπεκος) ἔνθ' ἄν.: *Αὐτὲς οἱ ἀλεπουδιές ποῦ κάμνεις δὲν περνοῦν Χίος Ν' ἀφήσης αὐτὲς τὲς ἀλεπουδιές!* Σαρεκκλ. *Μᾶς ἐπιξί μὴν ἀλιπουδιά κί τοῦ φ'σοῦμι κί δὲν κρυῶν* Ἀῆμν. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. Συνών. *ἀλεπήσιος* 2, *ἀλεπιά*, *ἀλεπότη*, *ἀλεπωσύνη*. Πβ. *ἀλεπογανιά*. 2) Τόπος, ἔνθα συχνάζουν ἀλώπεκες Χίος. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Ἀλεπουδιά* καὶ *Ἀλεπουδιές* Χίος.

**ἀλεπουδιάρης* ἐπίθ. Οὐδ. *ἀλεπουδιάρικο* Κωνπλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀλεπούδι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάρης.

Φιλοπαίγμων: *Ἀλεπουδιάρικο παιδί*. Συνών. *παιγνιδιάρης*.

